

॥२५॥ २६॥ स्त्रीत्वदानेन हि युगितु अयाति रूप उपकार एव जातो न स्त्रीत्व कृतोपकार इत्यर्थः ॥२७॥ २८॥ २९॥ ३०॥ ३१॥ ३२॥ ३३॥ ३४॥ स्वरूपाणोस्त्वस्य च रूपं येषोतेषां

पुरुषत्वे स्मृतायूयं स्त्रीत्वे चे मे शतं स्मृताः ॥ एकत्र भ्रज्यतो राज्यं भ्रातृभावेन पुत्रकाः ॥२५॥ सहिता भ्रातरस्तेषां राज्यं च भुङ्क्षन्तिरेतदा ॥ तान् दृष्ट्वा भ्रातृभा
वेन भ्रज्जानान् राज्यमुत्तमं ॥२६॥ चिंतयामास देवं द्रोमन्युनाथपरिपुतः ॥ उपकारेण राजर्षेः कृतो नापकृतं मया ॥२७॥ ततो ब्राम्हणारूपेण देवराजः
शतक्रतुः ॥ भेदयामास तान् गत्वा मे गं वेत्तु पात्मजान् ॥२८॥ भ्रातृणां नास्ति सो भ्रात्रं ये ये कस्यपितुः स्मृताः ॥ राज्यं हे तो विविदिताः कश्यपस्य सुरा
सुराः ॥२९॥ यूयं भंगा स्वनापत्या स्तापसस्येतरं स्मृताः ॥ कश्यपस्य सुराश्चैव असुराश्च स्मृतास्तथा ॥३०॥ युष्माकं पेतृकं राज्यं भ्रज्यते तापसात्मजैः ॥ इंद्रे
ण भेदितास्ते तु युद्धे न्योन्यमपातयन् ॥३१॥ तच्छ्रुत्वा तापसीचापि संतप्ता प्ररुदह ॥ ब्राम्हणछद्मनाभ्येत्यतामिंद्रोथान् च पृच्छत ॥३२॥ केन दुःखे
न संतप्ता रोदिषित्वं वरानने ॥ ब्राम्हणं तंतो दृष्ट्वा सा स्त्री करुणमब्रवीत् ॥३३॥ पुत्राणां दृशते ब्रह्मन् काले न विनिपातिते ॥ अहं राजा भवं विप्रतत्र
पूर्वं शतं मम ॥३४॥ समुत्पन्नं स्वरूपाणां पुत्राणां ब्राम्हणोत्तम ॥ कदाचिन्मृगयां यात उद्भूतो गहनं वने ॥३५॥ अवगाढश्च सरसि स्त्रीभृतो ब्राम्ह
णोत्तम ॥ पुत्रान् राजस्ये प्रतिष्ठाप्य वनमस्मितो गतः ॥३६॥ स्त्रियाश्च मे पुत्रशतं तापसे न महात्मना ॥ आश्रमे जनि तं ब्रह्मन् नीतं तन्नगरं मया ३७
तेषां च वैरं मुत्पन्नं कालयोगेन वै हि ज ॥ एतच्छ्रोत्राभ्यहं ब्रह्मन् देवेन समभिप्लुता ॥३८॥ इंद्रस्तोदुःखितां दृष्ट्वा अब्रवीत् पुरुषं वचः ॥ पुरा स्मदुःसहं भ
द्रममदुःखं त्वया कृतं ॥३९॥ इंद्रद्विष्टेन यजता मामनाहूय धिष्ठितं ॥ इंद्रो ह मस्मि दुर्बुद्धे वैरं ते पातितं मया ॥४०॥ इंद्रं दृष्ट्वा तुराजर्षिः पादयोः शिर
सागतः ॥ प्रसीदन्निदं शश्रेष्ठ पुत्रकामेन स क्रतुः ॥४१॥ इष्टस्त्रिदशाचादूल तत्र मे क्षंतु महं सि ॥ प्रणिपातेन तस्येन्द्रः परितुष्टो वरं ददौ ॥४२॥ पुत्रा
स्ते कमते राजन् जीवंतु वासव ॥४३॥ इंद्रस्त्वहि स्मिन्ने जाताः पुरुषस्याथ ये भवन् ॥४४॥ तापसीनुततः शक्रमुवाच प्रयतां जलिः ॥ स्त्रीभृतस्य हि ये
पुत्रास्ते मे जीवंतु वासव ॥४५॥ इंद्रस्त्वहि स्मिन्ने जाताः पुरुषोत्पादिता ये ते कथं द्वेष्याः स्मृतास्तव ॥४५॥ स्त्रीभृतस्य हि ये जा
ताः स्नेहस्तेभ्यो धिकः कथं ॥ कारणं श्रोतुमिच्छामि तन्मे वक्तुमिहार्हं सि ॥४६॥ स्म्युवाच स्त्रियस्त्वभ्यधिकः स्नेहो न तथा पुरुषस्य वै ॥ तस्मान्ने
शक्रजीवंतु ये जाताः स्त्रीकृतस्य वै ॥४७॥ भीष्म उवाच एवमुक्तस्ततस्त्विंद्रः प्रीतो वाक्यमुवाच ह ॥ सर्वे एवैव जीवंतु पुत्रास्ते सत्यवादिनि ॥४८॥

॥३५॥ ३६॥ स्त्रियाः स्त्रीभृतस्य मे मम ॥३७॥ ३८॥ इंद्रद्विष्टेन अभिषुता यज्ञेन धिष्ठितं अधिष्ठितं क्रतुनिति शेषः ॥३९॥ ४०॥ ४१॥ ४२॥ ४३॥ ४४॥ ४५॥ ४६॥ ४७॥ ४८॥